

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)¹ (Producentansvar for udtjente batterier og akkumulatorer mv.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006 foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel indsættes efter ”side 106”:

”og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006, L 266 side 1).”

2. § 9 i, stk. 1, nr. 2, affattes således:

”2) Producenter og importører: Enhver, der

- a) i Danmark fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr under eget varemærke,
- b) i Danmark under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret,
- c) i Danmark erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg, eller
- d) leverer elektrisk og elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.”

3. I § 9 j, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Miljøministeren kan fastsætte regler om den kollektive ordning, herunder om den kollektive ordningsorganisering.”

4. Efter § 9 j, stk. 3, indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde det pågældende EU-lands regler om gennemførelsen af direktiv 2002/96/EF (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagetagning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.”

5. § 9 n, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

6. § 9 n, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ministeren fastsætter regler, hvorefter oplysningsforpligtelsen efter stk. 1-4 kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er medlem af en sådan ordning, jf. § 9 j. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.”

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, L 266, side 1

7. I § 9 q, stk. 4, indsættes som ny nr. 4):
”4) om den kollektive ordnings organisering.”

8. § 9 s, stk. 3, 1. pkt. affattes således:

” Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1 og 2 kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 q, stk. 2.”

9. I § 9 k, stk. 3, § 9 l, stk. 2, § 9 m, stk. 2, § 9 n, stk. 4, § 9 q, stk. 1, § 9 r, stk. 2, og § 9 s, stk. 2, ændres ”§ 9 t” til: ”§ 9 y”.

10. § 9 t-§ 9 v affattes således:

”§ 9 t. I §§ 9 t-9 x forstås ved:

- 1) Batteri eller akkumulator: Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades) bortset fra batterier og akkumulatører i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål,
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.
- 2) Batteripakke: Enhver samling af batterier eller akkumulatører, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne.
- 3) Bærbart batteri eller bærbar akkumulator: Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der:
 - a) er forseglet,
 - b) kan være håndholdt, og
 - c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator.
- 4) Knapcellebatteri: Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm.
- 5) Bilbatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg.
- 6) Industribatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer.
- 7) Udtjent batteri eller akkumulator: Ethvert batteri, der er affald i henhold til reglerne i bekendtgørelse om affald.
- 8) Producenter og importører: Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatører, herunder sådanne indbyggede i apparater eller køretøjer i Danmark.
- 9) Distributør: Enhver, i Danmark, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatører til en slutbruger.
- 10) Markedsføring: Overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand i Danmark, mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatører. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 y nævnte producentregister.

Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Miljøministeren kan fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning samt om den kollektive ordnings organisering.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatører, herunder om tidsfrister for afhentning samt regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 z, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens regning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 y nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer har pligt til at tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller -akkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de sælger et nyt industribatteri eller -akkumulator. Slutbrugeren har ligeledes ret til at aflevere et udtjent industribatteri eller -akkumulator hos den producent, der har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent af et industribatteri eller -akkumulator.

Stk. 2. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 y nævnte producentregister.

Stk. 3. Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal oprette ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer på et lettilgængeligt indsamlingssted i slutbrugerenes nærhed, medmindre indsamling sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren kan fastsætte regler om den geografiske fordeling af indsamlingssteder for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning samt regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 z, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens regning.

Stk. 5. Forpligtelsen efter stk. 1-3 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Miljøministeren kan fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning samt om den kollektive ordnings organisation.

Stk. 6. Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om andre finansieringsordninger end dem nævnt i stk. 1-3.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1-3 samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 y nævnte producentregister.”

11. Efter § 9 v indsættes:

”**§ 9 w.** Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og distributørers pligt til at oplyse brugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genvindingsordninger brugerne har til rådighed, brugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer samt betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelser efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.

Stk. 3. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal sørge for, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, er ledsaget af en vejledning, der viser, hvordan de

kan fjernes på en sikker måde og om nødvendigt om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.

Stk. 5. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatore må køberne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatore.

§ 9 x. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatore, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald, samt om forpligtelsen i § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1-3, er overdraget til andre.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, og § 9 w, stk. 3.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelsen efter stk. 1 og 2 helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

§ 9 y. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af producentregistre, om at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

- § 9 z.** Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at
- 1) administrere tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til § 9 j, stk. 3, for udtjente person- og varebiler i henhold til § 9 r, stk. 1, for udtjente bærbare batterier og akkumulatore i henhold til § 9 u, stk. 3, og for udtjente bilbatterier og -akkumulatore i henhold til § 9 v, stk. 4,
 - 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1 og 2, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, og § 9 w, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør, som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatore eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatore, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed eller lignende,
 - 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1,
 - 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1,
 - 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 4, nr. 2,
 - 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 y, hvilket udstyr, der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1, samt hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,
 - 7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-5, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 x, stk. 1-3, og
 - 8) meddele påbud efter § 9 æ.

Stk. 2. Miljøministeren udpeger bestyrelsen for organisationen, efter indstilling fra af ministeren udvalgte interesseorganisationer og brancheorganisationer på området. Ministeren kan udpege formanden for bestyrelsen. Endvidere godkender ministeren vedtægter samt retningslinier for organisationens drift og administration.

Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 9 æ. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, og § 9 w, stk. 3, samt meddele påbud og forbud om opfyldelse af regler fastsat med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, § 9 n, stk. 1-5, § 9 q, stk. 3, § 9 u, stk. 4 og 5, § 9 v, stk. 7, § 9 w, stk. 1, 3 og 4, og § 9 x, § 9 y, jf. dog § 9 z, stk. 1, nr. 8.

12. § 45, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.”

13. I § 51 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke.:

”Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om, at fabrikanter skal fremstille apparater, der indeholder batterier og akkumulatorer, på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne bestemmelse.”
Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

14. I § 51, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1 og stk. 2” til ”stk. 1-3”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For så vidt angår § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1 og 2, finder bestemmelserne anvendelse for batterier, som afleveres til affaldshåndtering fra og med den 26. september 2008.

§ 3

Lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 547 af 30. maj 2000, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

1.1 Overordnet baggrund for lovforslaget

Lovforslaget har som hovedformål at skabe de lovgivningsmæssige rammer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF. Direktivet med bilag er trykt i EU-Tidende nr. L 266 af 26. september 2006 side 1-14 og er optaget som bilag i dette lovforslag.

Lovforslaget gennemfører hjemmelsgrundlaget for producentansvar for udtjente batterier og akkumulatører. Ved lov nr. 385 af 25. maj 2005 og ved lov nr. 508 af 7. juni 2006 om ændring af miljøbeskyttelsesloven blev direktiverne om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) samt udrangerede biler implementeret. Alle tre direktiver lægger i høj grad ansvaret for håndtering af affaldet fra de tre grupper samt afholdelse af udgifterne hertil på producenterne, i direktiverne defineret som producenter og importører. Det er fundet hensigtsmæssigt at sammenskrive de bestemmelser, som er ens for producentansvaret for WEEE, for udrangerede biler og for udtjente batterier og akkumulatører.

Direktivet om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører fastsætter udover producentansvaret bestemmelser for markedsføring af batterier og akkumulatører, herunder et forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatører indeholdende farlige stoffer, samt regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatører. Målet er at forbedre miljøpræstationer for batterier og akkumulatører og for den virksomhed, der indgår i batterier og akkumulatørers livscyklus, såsom producenter, distributører, slutbrugere, samt erhvervsdrivende, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatører.

Direktivet finder anvendelse på alle typer af batterier og akkumulatører uanset form, volumen, vægt, materialesammensætning og brug, dog undtaget batterier og akkumulatører der benyttes i udstyr med tilknytning til medlemsstaternes sikkerhedsinteresser mv. samt udstyr, der anvendes til opsendelse i rummet. Lovforslaget bygger på samme anvendelsesområde som direktivet. Der sondres i direktivet mellem bærbare batterier og akkumulatører på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatører på den anden.

Direktivet forbyder markedsføring af alle typer af batterier og akkumulatører med over 0,0005 vægtprocent kviksølv og bærbare batterier med over 0,002 vægtprocent cadmium. Der er dog enkelte undtagelser til forbudene. Medlemsstaterne må herefter ikke forbyde eller begrænse markedsføring af batterier eller akkumulatører, der opfylder kravene. Der var i det tidligere batteridirektiv (dir. 91/157) en tilsvarende grænse for indholdet af kviksølv.

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme brug af batterier eller akkumulatører, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgiftssatser. Der har siden 1996 i Danmark været afgift på nikkel-cadmium batterier og akkumulatører i henhold til lov om afgift på hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatører. Afgiften svares af producenter og importører af denne type batterier. Samtidig har der været udbetalt godtgørelse i forbindelse med indsamling af nikkel-cadmium batterier og akkumulatører. I forbindelse med implementering af direktivet ophæves godtgørelsesordningen for indsamlede nikkel-cadmium batterier på grund af producenternes og importørernes ansvar for at finansiere tilbagetagning og behandling af de udtjente batterier og akkumulatører, mens afgiften bevares. På denne måde vil anvendelse af andre typer batterier, der er mere miljøvenlige, men også dyrere at fremstille og dermed sælge, fortsat fremmes i forhold til anvendelse af nikkel-cadmium batterierne.

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatører. Yderligere må bortskaffelse ved deponering og forbrænding af industri- og bilbatterier og -akkumulatører ikke finde sted efter september 2009.

Direktivet foreskriver, at medlemsstaterne skal finde passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatører. Indsamlingsordningerne skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med

de udtjente bærbare batterier og akkumulatore et let tilgængeligt sted i disses nærhed og må ikke indebære, at slutbrugeren pålægges betaling, når de skiller sig af med batterierne og akkumulatorene. Ordningen kan gennemføres enten ved, at distributørerne tager de udtjente batterier eller akkumulatore tilbage eller ved en alternativ eksisterende ordning, der ligeså effektivt når miljømålsætningerne i direktivet. Indsamlingsordningerne kan gennemføres sammen med indsamlingsordninger for WEEE.

Det er vurderet, at de eksisterende kommunale indsamlingsordninger af batterier skal fortsætte, da disse ordninger anses at ville opfylde direktivets miljømålsætning på samme niveau eller højere end ved indsamling hos distributører. De kommuner, der ikke har etableret særskilt indsamling af batterier, vil i opfølgende bekendtgørelse forpligtes til at etablere sådanne.

For så vidt angår industribatterier og -akkumulatore skal medlemsstaterne sikre, at producenterne ikke nægter at tage udtjente batterier eller akkumulatore tilbage fra slutbrugeren uanset kemisk sammensætning eller oprindelse.

For udtjente bilbatterier og -akkumulatore skal producenterne oprette ordninger for indsamling af disse hos slutbrugeren eller på et indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamling sker som led i indsamlingsordninger, der er etableret i medfør af reglerne om producentansvar for biler. For slutbrugere af bilbatterier fra ikke-erhvervs mæssige køretøjer, må der ikke pålægges betaling ved aflevering.

Yderligere kræver direktivet, at medlemsstaterne senest pr. 26. september 2009 sørger for, at producenter eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af alle udtjente batterier og akkumulatore. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i direktivets bilag III.

Finansieringen af indsamling, behandling og genvinding af batterier og akkumulatore, både industri-, bil-, og bærbare batterier og akkumulatore, skal forestås af producenterne eller tredjemand på deres vegne. Der skal i den forbindelse undgås dobbeltbetaling for producenter for så vidt angår batterier og akkumulatore, der er indsamlet efter reglerne om WEEE.

Der skelnes ikke i direktivet mellem historisk og nyt affald, som der gøres i henholdsvis WEEE-direktivet og direktivet om udrangerede køretøjer. Alle batterier og akkumulatore, der er affald i henhold til affaldsdirektivet (direktiv 2006/12/EF), vil være at anse som et udtjent batteri eller akkumulator, hvorefter producenter, der er på markedet på tidspunktet for indsamlingen, har ansvaret for indsamling, behandling etc.

Der er i direktivet fastsat indsamlingsmål for bærbare batterier og akkumulatore. Således skal medlemsstaterne i 2012 nå op på en indsamlingsprocent på 25 % og i 2016 indsamle 45 %. Det forudsættes, at der i Danmark kan indsamles større mængder udtjente bærbare batterier og akkumulatore. For at sikre en yderligere positiv påvirkning af miljøet er det tanken at fastsætte højere nationale indsamlingsmål i den opfølgende bekendtgørelse. Producenter og importører vil også blive ansvarlige for de yderligere indsamlede batterier.

Direktivet stiller krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at fabrikanten konstruerer apparater på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatore uden videre kan fjernes.

Derudover skal medlemsstaterne fremme forskning og tilskynde til forbedringer af overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatore samt til udvikling af nye genvindings- og behandlingsteknikker og omkostningseffektive genvindingsmetoder.

Direktivet kræver, at hver enkelt producent registreres. Der er på fællesskabsplan fastsat krav til oplysninger, der skal gives ved registreringen.

Medlemsstaterne skal ifølge direktivet endvidere sikre, at slutbrugere informeres om bl.a. de indsamlings- og genvindingsordninger, der er til rådighed. I lovforslaget lægges denne forpligtelse over på producenterne.

Derudover ophæver lovforslaget lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatore (lukkede nikkel-cadmium-batterier), da godtgørelsesordningen ikke anses for mulig at bevare efter indførelse af producentansvaret.

1.1.1. Bærbare batterier og akkumulatore

Bærbare batterier og akkumulatore omfatter batterier, knapceller, batteripakker og akkumulatore, som er forseglede, og som en gennemsnitsperson uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er et industri- eller bilbatteri eller -akkumulator. Bærbare batterier og akkumulatore kan anvendes af forbrugere eller fagfolk i husholdninger, virksomheder samt offentlige og private institutioner.

1.1.2. Industri- og bilbatterier og akkumulatører

Industriebatterier og -akkumulatører omfatter ethvert batteri eller enhver akkumulator, som udelukkende er designet til industriel eller professionel brug, eller som anvendes i enhver type af elektriske køretøjer. Desuden omfattes batterier, som ikke er forseglede bortset fra bilbatterier og -akkumulatører.

Bilbatterier og -akkumulatører omfatter ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til en startmotor, lygter og tændingsanlæg.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

1.2.1. Producentansvar

Lovens nuværende bestemmelser om producentansvar giver ikke mulighed for i fuldt omfang at implementere reglerne om producentansvar for udtjente batterier og akkumulatører som foreskrevet i direktivet. Derfor foreslås en række nye bestemmelser i §§ 9 t-9 x, hvorved der indføres en pligt for producenter og importører til for egen regning at foranstalte indsamling og særskilt håndtering af udtjente batterier og akkumulatører. Yderligere skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører afholde offentlige oplysningskampagner som en del af deres producentansvar.

1.2.2. Tilbagebetalingspligten

For bærbare batterier forpligtes producenter og importører til at etablere tilbagebetalingsordninger og særskilt håndtering af udtjente batterier og akkumulatører. Producenter og importører skal finansiere samtlige omkostninger ved indsamling, behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatører.

Lovforslaget lægger op til, at der etableres tildelingsordninger, således at producenterne og importørerne forpligtes til at tilbagebetale en andel af de indsamlede udtjente bærbare batterier og akkumulatører beregnet ud fra producentens andel af markedet det år, hvor batterierne indsamles.

Det forventes, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører enten tilbagebetaler de udtjente batterier og akkumulatører individuelt eller opretter en eller flere kollektive ordninger, hvorefter disse kollektive ordninger varetager de operationelle opgaver i relation til producentansvaret såsom organisering af indsamling fra indsamlingsstederne, organisering af affaldshåndtering samt at formidle de nødvendige oplysninger videre til myndighederne eller den organisation, som ministeren har bemyndiget til at modtage oplysningerne.

Det er tanken, at nuværende kommunale ordninger opretholdes, hvorefter kommunerne står for den første del af indsamlingen af batterier og akkumulatører.

Indsamlingen skal ifølge direktivet foregå på et let tilgængeligt indsamlingssted i slutbrugernes nærhed. Indsamling på kommunale genbrugspladser vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt for at opfylde nærhedskravet, hvorfor kommuner, der på nuværende tidspunkt alene har indsamling af batterier på genbrugspladser, skal etablere ordninger f.eks. i form af husstandsindsamling, opstilling af batterikuber ell.lign. Kommunernes pligt til at etablere en ordning fastsættes i bekendtgørelsesform. Finansiering af indsamling af batterier og akkumulatører fra husholdningerne og indtil aflevering på en genbrugsplads eller lignende finansieres via Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT), hvorefter kommunerne kompenseres af Staten for de flere eller færre opgaver, der er tilført dem.

I direktivet er det ikke endeligt defineret, fra hvornår producenterne skal finansiere indsamlingen af de udtjente bærbare batterier og akkumulatører: om dette skal ske ude ved slutbrugeren, eller om det skal ske ved de kommunale indsamlingssteder. For så vidt angår forpligtelsen til at finde passende indsamlingsordninger for de udtjente batterier og akkumulatører fastslår direktivet, at slutbrugeren ikke må pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier og akkumulatører. Producentansvaret for de bærbare batterier og akkumulatører foreslås derfor defineret således, at kommunerne via kompensation fra Staten forestår indsamlingen indtil de kommunale indsamlingssteder. På den måde pålægges slutbrugeren ikke betaling. Producenterne og importørerne overtager herefter ansvaret for videre

indsamling, transport samt særskilt håndtering. Indsamlingen vil hermed kunne foretages parallelt med indsamlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, hvorefter producenternes og importørernes ansvar for affaldet fra elektrisk og elektronisk udstyr begynder ved det kommunale indsamlingssted, hvilket anses for administrativt praktisk.

Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer kan ifølge direktivet ikke nægte at tilbagetage udtjente industribatterier og -akkumulatorer uanset kemisk sammensætning. Der er ikke i direktivet krav om, at slutbrugeren skal have et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, hvorfor producenterne og importørerne i lovforslaget ikke forpligtes til at etablere indsamlingsordninger, men til at tilbagetage og særskilt håndtere de udtjente industribatterier og -akkumulatorer i forbindelse med salg af et nyt industribatteri eller -akkumulator. Slutbrugeren har derved ret til at aflevere sit udtjente industribatteri eller -akkumulator hos producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer ved køb af et nyt industribatteri eller -akkumulator eller til at aflevere det til den producent eller importør, hvor industribatteriet eller -akkumulatoren oprindeligt er købt.

Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal oprette ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer hos slutbrugeren eller i dennes nærhed samt finansiere indsamling og særskilt håndtering af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Der gives hjemmel til for ministeren at fastsætte nærmere regler om, hvad der forstås ved slutbrugers nærhed.

Lovforslaget lægger op til, at der laves en tildelingsordning for bilbatterier og -akkumulatorer, hvorefter producenterne og importørerne forpligtes til at tilbagetage en andel af de indsamlede udtjente bilbatterier og -akkumulatorer beregnet ud fra producentens eller importørens andel af markedet det år, hvor batterierne indsamles.

1.2.3. Producenters og importørers pligt til at lade sig registrere og afgive oplysninger til et producentregister

I direktivet forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at hver enkelt producent registreres. De producentoplysninger, der skal gives ved registrering, er herefter fastsat i komitéprocedure, hvorefter disse ligger fast. Lovforslaget fastsætter derfor, at samtlige producenter og importører skal registreres og give oplysninger til et producentregister. Producenter og importører forpligtes yderligere til at give oplysninger til producentregistret vedrørende markedsførte og tilbagetagne mængder mv.

Det foreslås, at ministeren kan henlægge kompetencen til at administrere disse oplysninger til en systemansvarlig organisation. Det er tanken, at den systemansvarlige organisation, der varetager oplysninger mv. vedrørende producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-System), ligeledes skal varetage oplysninger vedrørende producenter og importører af batterier og akkumulatorer og person- og varebiler. Producentregistret kan også administrere tildelingsordningen for henholdsvis bærbare batterier og akkumulatorer og bilbatterier og -akkumulatorer.

Lovforslaget gør det desuden muligt, at oplysningerne i stedet kan gives af en eventuelt oprettet kollektiv ordning, som producenten eller importøren er en del af.

1.2.4. Oplysninger til brugerne

For at sikre, at brugerne er bekendt med de ordninger, der etableres, foreskriver direktivet, at slutbrugerne skal informeres om indsamlingsordninger og genvindingsordninger, etableret af producenterne, om de potentielle virkninger ved miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer. Lovforslaget giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om producenter og importørers og forhandleres pligt til at give disse oplysninger. I bekendtgørelsesform vil de nærmere bestemmelser herfor blive fastsat. Ligeledes forpligtes producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer til at afholde offentlige oplysningskampagner vedrørende indsamling, behandling og genvinding af bærbare batterier og akkumulatorer.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget i sig selv forventes ikke at få administrative og økonomiske konsekvenser for staten, regionerne eller kommunerne.

Lovforslagets udmøntning i en bekendtgørelse forventes at medføre, især i en indledende fase, en administrativ belastning for staten i form af øget generelle administrative opgaver omkring producentansvarsordningen, behov for vejledning og tolkning af regler omkring håndtering af brugte batterier og akkumulatorer samt registrering og opgørelse af indsamlingseffektivitet. Yderligere vil der skulle afsættes ressourcer til offentlig myndighedsbehandling af klagesager og til at rejse straffesager for overtrædelse af reglerne. De gældende regler i miljøbeskyttelsesloven giver mulighed for, at der kan gennemføres regler om gebyr for klagesager til finansiering af omkostningerne ved behandlingen. Den administrative byrde for staten kan til dels modsvares af en reduceret administrativ byrde i forbindelse med afviklingen af godtgørelsesordningerne på nikkel-cadmium-batterier. Alt i alt forventes den administrative byrde at ligge på ½-1 årsværk pr. år, som ikke kan dækkes af den nuværende normering.

Bekendtgørelsen forventes at medføre en administrativ belastning af kommunerne i det omfang, der skal etableres og administreres indsamlingsordninger for bærbare batterier og akkumulatorer fra husstandene. Den administrative byrde forventes at ligge på under 0,1 årsværk pr. kommune pr. år.

Kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer forventes at blive dækket af staten via Det Udvidede Totalbalanceprincip, DUT. Omkostningen forventes at ligge på 2-5 kr. pr. husstand pr. år. Med ca. 2,6 mio. husstande bliver den samlede udgift for staten på 5-13 mio. kr. Herfra skal eventuelt modregnes et beløb som følge af, at en del kommuner allerede i dag indsamler, sorterer og behandler/deponerer batterier fra husholdningerne. Med indførelse af producentansvaret skal kommunerne fremover ikke finansiere sortering og behandling/deponering af batterierne. I 2005 indsamlede kommunerne ca. 500 t batterier på frivillig basis. Med en samlet sorterings- og behandlingspris på gennemsnitlig ca. 6 kr. pr. kg vil kommunerne blive lettet for en udgift på ca. 3 mio. kr. i forhold til i dag. Den forventede DUT-kompensation til kommunerne forbundet med indsamling af batterier forudsættes finansieret af afgiften på nikkel-cadmium-batterier, idet der med lovforslaget sker ophævelse af den hidtidige godtgørelsesordning for nikkel-cadmium-batterierne.

For industri- og bilbatterier og -akkumulatorer forventes de eventuelle økonomiske nettoomkostninger ved indsamlingen at blive dækket af producenterne.

Bekendtgørelsen forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for regionerne.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet som bemyndigelseslov. Dog vil ophævelse af godtgørelsesordningen medføre en negativ økonomisk konsekvens for de 5-6 aktive registrerede indsamlere af nikkel-cadmium-batterier, som i dag får udbetalt godtgørelse for de batterier, de indsamler. I gennemsnit har hver virksomhed over de sidste 9 år fået udbetalt godt 2 mio. kr. pr. år. Af dette beløb er en stor del gået til underleverandører samt videre behandling af batterierne.

Bekendtgørelsen, som skal udmønte lovforslaget, vil få økonomiske konsekvenser for batteriproducenter og -importører, idet de skal forestå indsamling af de udtjente batterier og akkumulatorer samt den videre håndtering og genvinding. Udgiften hertil afhænger dels af, hvilke aftaler producenterne og importørerne indgår med affaldsbehandlere, dels hvilken type batterier og akkumulatorer, der er tale om.

Yderligere skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde en oplysningskampagne om indsamling, behandling og genvinding af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Den samlede udgift for producenter og importører forventes at blive på i alt 22-36 mio. kr. Det forventes, at producenterne og importørerne overvælter de øgede omkostninger på forbrugerne.

Markedet for genvinding af batterierne vil muligvis blive styrket.

Bekendtgørelsen får nogle initiale negative administrative konsekvenser for batteriproducenter og -importører, idet de skal organisere affaldshåndtering og finansiering heraf. Yderligere vil producenterne og importørerne blive forpligtet til at registrere sig i et producentregister, samt til at give yderligere oplysninger vedrørende markedsførte mængder, tilbagetagne mængder mv. Miljøstyrelsen vurderer, at antallet af producenter og importører er ca. 1400 virksomheder. Heraf er omkring 1000 allerede registreret i forbindelse med producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr. Det er hensigten at dette register også

skal indbefatte batteriproducenter. Idet ca. 1000 af batteriproducenterne formentlig allerede er registreret som producenter af elektrisk udstyr, forventer Miljøstyrelsen, at byrden for disse virksomheder ikke at være væsentligt større ved også at skulle indberette markedsførte batterier mv. sammen med indberetningen af elektrisk udstyr.

Med hensyn til omfanget af registreringsforpligtelsen, vil det i bekendtgørelsesform blive fastlagt, hvor mange oplysninger, der skal gives til registret. Oplysningerne skal angives årligt.

Det forventes, at producenterne og importørerne etablerer en eller flere kollektive ordninger, der forestår administration af bl.a. affaldsbehandling for så vidt angår bærbare batterier og akkumulatører og bilbatterier og -akkumulatører, finansiering af affaldsbehandling, samt forestår indberetninger til producentregistret vedrørende oplysninger herom. Tilslutning til en kollektivordning vil give mulighed for optimering for så vidt angår oplysninger om affaldsbehandling mv.

5. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Gennemførelsen af reglerne forventes at styrke indsamlingen af alle udtjente batterier og akkumulatører og vil begrænse bortskaffelse af bærbare batterier og akkumulatører i forhold til de nuværende regler, hvor de bærbare batterier og akkumulatører kan deponeres. Yderligere vil der blive stillet skærpede krav til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatører. Samlet set vil dette give mulighed for en bedre ressourceanvendelse af metaller, hvilket tillige vil resultere i en reduceret anvendelse af energiresourcer, da energiforbruget til genanvendelse af metaller er mindre end energiforbruget ved udvinding af metaller. Forureningen fra kviksølv og cadmium vil desuden blive mindre. Indsamling af blybatterier og -akkumulatører i dag er effektiv, hvorfor forureningen fra bly ikke vil blive markant mindre i forhold til nu.

Forbudet mod bortskaffelse af industri- og bilbatterier og akkumulatører vil ikke umiddelbart resultere i større miljømæssige konsekvenser i forhold til på nuværende tidspunkt, da industri- og bilbatterierne i dag som udgangspunkt ikke bliver bortskaffet men affaldsbehandlet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indfører hjemlen til at pålægge producenter og importører producentansvar mv. som fastsat i direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF. Lovforslaget indeholder ikke yderligere EU-retlige aspekter. Miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter indeholder allerede hjemler til at gennemføre andre af direktivets bestemmelser, f.eks. om behandling og markedsføringsregler. Den detaljerede gennemførelse af direktivets bestemmelser vil ske ved udstedelse af en bekendtgørelse.

8. Hørte myndigheder og organisationer

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser / mindreudgifter	Negative Konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatører forventes at blive dækket af staten via Det Udvidede

		<p>Totalbalanceprincip, DUT. Omkostningen forventes at ligge på 2-5 kr. pr. husstand pr. år svarende til 5-13 mio. kr. Herfra skal eventuelt modregnes et beløb som følge af, at en del kommuner allerede i dag indsamler, sorterer og behandler/deponerer batterier fra husholdningerne, i alt ca. 3 mio. kr.</p> <p>Den forventede DUT-kompensation til kommunerne forbundet med indsamling af batterier forudsættes finansieret af afgiften på nikkel-cadmium-batterier.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten får reduceret den administrative byrde i forbindelse med afviklingen af godtgørelsesordningerne på NiCd-batterier.	<p>Udmøntning af lovforslaget i en bekendtgørelse vil få administrative konsekvenser for staten. Bekendtgørelsen forventes at medføre, især i en indledende fase, en administrativ belastning for staten på ½-1 årsværk.</p> <p>Bekendtgørelsen forventes at medføre en administrativ belastning af kommunerne på et stykke under ½ årsværk pr. kommune.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Markedet for genvinding af batterierne vil muligvis blive styrket.	<p>Ophævelse af godtgørelsesordningen for indsamling af nikkel-cadmium-batterier vil medføre en negativ økonomisk konsekvens for de 5-6 aktive registrerede indsamlere. I gennemsnit har hver virksomhed over de sidste 9 år fået udbetalt godt 2 mio. kr. pr. år. Af dette beløb er en stor del gået til underleverandører samt videre behandling af batterierne.</p> <p>Bekendtgørelsen, som skal udmønte lovforslaget, vil få økonomiske konsekvenser for batteriproducenter og -importører, på i alt 17-31 mio. kr. Det forventes at udgiften overvæltes på forbrugerne.</p>
Administrative konsekvenser for	Ingen	Udmøntningen af lovforslaget i en

erhvervslivet		bekendtgørelse medfører, at batteriproducenter og -importører får negative administrative konsekvenser, idet de skal organisere affaldshåndtering og finansieringen heraf. Yderligere vil producenterne og importørerne blive forpligtet til at registrere sig i et producentregister, samt til at give yderligere oplysninger til registret.
Miljømæssige konsekvenser	<p>Lovforslaget har ikke direkte miljømæssige konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Gennemførelsen af reglerne i en bekendtgørelse forventes at styrke indsamlingen af alle udtjente batterier og akkumulatører og vil begrænse bortskaffelse af bærbare batterier og akkumulatører.</p> <p>Yderligere vil der blive stillet skærpede krav til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatører. Samlet set vil dette give mulighed for en bedre ressourceanvendelse af metaller, hvilket tillige vil resultere i en reduceret anvendelse af energiressourcer, da energiforbruget til genanvendelse af metaller er mindre end energiforbruget ved udvinding af metaller. Forureningen fra kviksølv og cadmium og til dels bly, vil desuden blive mindre.</p>	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget giver hjemmel til at implementere reglerne om producentansvar som fastsat i direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte dele

Til § 1

Til nr. 1.

Ændringen supplerer titelnoten til loven og henviser til direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, som implementeres i lovforslaget.

Til nr. 2.

Det nye litra d er en regelforenklings, idet definitionen af de, der har producentansvar, samles ét sted. Fjernsalgseksportører i andre EU-medlemsstater, der leverer elektrisk og elektronisk udstyr direkte til husholdninger i Danmark, har de samme forpligtelser som de danske producenter og importører, jf. litra a-c, med hensyn til affaldshåndtering og finansiering heraf. I de nuværende lovbestemmelser er bemyndigelsen til at fastsætte regler om fjernsalgseksportørers producentansvar placeret i § 9 n, stk. 5. Som følge af den nye definition er det ikke længere nødvendigt at fastholde denne bestemmelse i den tidligere § 9 n, stk. 5. De enslydende tilføjelser i litra a-c præciserer i forhold til det nye litra d, at der er tale om producenter og importører i Danmark. Den yderligere tilføjelse i litra c præciserer, at der med erhvervsmæssig import menes import med henblik på videresalg på det danske marked i modsætning til import til egen erhvervsmæssig brug.

Til nr. 3.

Indføjelser er sket, således at ministeren har mulighed for at fastsætte regler vedrørende kollektive ordningers organisering, hvis dette anses for nødvendigt. Der er allerede regler i den eksisterende bekendtgørelse om, at de kollektive ordninger, der omfatter et vist antal producenter og importører og en vis størrelse, kan fritages for den ellers obligatoriske sikkerhedsstillelse. I den sammenhæng kan det være relevant at sikre, at den kollektive ordning har en organisering, som kan forpligtes i stedet for medlemmerne.

Til nr. 4.

Den nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4, skal sikre en mere effektiv gennemførelse af WEEE-direktivets artikel 8, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, vedrørende fjernsalg og internethandel. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg eller internethandel, forpligtes således direkte efter dansk lovgivning til at overholde de producentansvarsregler, som de måtte være underlagt som producent i et andet EU-slutbrugerland end Danmark. Bestemmelsen gør det mere tydeligt for de danske fjernsalgseksportører, at de har producentansvar efter reglerne i andre EU-medlemsstater for det udstyr, som de sælger direkte til husholdninger i disse EU-medlemsstater.

Til nr. 5.

Bestemmelsen om fjernsalg i dette stykke udgår som konsekvens af indsættelse af en ny producentdefinition i § 9 i, stk. 1, nr. 2, litra d, som foreslået i nr. 2.

Til nr. 6.

Ændringen er en konsekvensrettelse, da den nuværende § 9 n, stk. 5, udgår. Derudover ensretter ændringen ordlyden af de bestemmelser vedrørende kollektive ordninger, der gælder for elektrisk og elektronisk udstyr,

person- og varebiler samt batterier og akkumulatører, således at det alle steder fremgår, at forpligtelsen ikke overdrages til en kollektiv ordning, men at denne fortsat hviler på producenten eller importøren.

Til nr. 7.

Se bemærkninger til nr. 3. Dog bemærkes, at der ikke er sikkerhedsstillelse i forbindelse med producentansvar for biler. Her tænkes bestemmelsen anvendt, hvis det anses for nødvendigt eller mere praktisk at kunne forpligte en kollektiv ordning i stedet for den enkelte producent eller importør.

Til nr. 8.

Se bemærkninger til nr. 6.

Til nr. 9.

Som konsekvens af, at § 9 t, bliver til § 9 y, jf. forslaget nr. 10, rettes henvisningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 10.

Nyaffattelsen sker af hensyn til lovens systematik. Det er vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt at de bestemmelser med ens indhold, som både skal gælde for affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udrangerede person- og varebiler samt udtjente batterier og akkumulatører, sammenskrives og placeres samlet efter de bestemmelser, der kun vedrører en af affaldsfraktionerne. De eksisterende §§ 9 t, 9 u og 9 v, bliver således videreført i de foreslåede §§ 9 y, 9 z og 9 æ med tilføjelse af relevante bestemmelser vedrørende udtjente batterier og akkumulatører.

Ad § 9 t

Bestemmelsen gennemfører direktivets definitioner af batterier og akkumulatører mv. Definitionen af producenter i direktivet omfatter ligeledes importører. Da langt de fleste batteriproducenter i Danmark vil være importører, er begge udtryk for forståelsens skyld medtaget i lovtæksten.

Definitionen af producenter og importører indebærer, at fjernsalg, som f.eks. internethandel, fra et andet land til en slutbruger i Danmark ikke medfører et producentansvar for fjernsælgeren, ligesom grænsehandel heller ikke giver et ansvar for den udenlandske forhandler. Fjernsalg indenfor Danmarks grænser er derimod omfattet af lovens anvendelsesområde.

Ad § 9 u

I direktivets artikel 8, stk. 1, forpligtes medlemsstaterne til at sikre indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatører i slutbrugernes nærhed enten ved, at distributørerne forpligtes til at tilbagetage batterierne og akkumulatørerne eller ved at opretholde alternative eksisterende ordninger, mens artikel 16, stk. 1, litra a), foreskriver, at producenter, importører eller tredjemænd, der handler på deres vegne, skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatører. Med § 9 u pålægges producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører en pligt til at foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt pligt til at afholde de hermed forbundne udgifter.

Producenterne og importørerne forpligtes til forholdsmæssigt at tilbagetage en andel af de udtjente bærbare batterier og akkumulatører beregnet ud fra deres markedsandel af nye bærbare batterier og akkumulatører, der bringes på markedet det år, hvor de udtjente batterier og akkumulatører indsamles. Tilbagetagningspligten omfatter alle udtjente bærbare batterier og akkumulatører uanset kemisk indhold, størrelse mv., og uanset om batterierne og akkumulatørerne er markedsført før den pågældende producent

eller importør begyndte at markedsføre bærbare batterier og akkumulatorer på det danske marked. Omvendt kan en producent, der ikke længere markedsfører bærbare batterier og akkumulatorer på det danske marked, ikke blive forpligtet til at tilbagetage udtjente batterier og akkumulatorer.

Indsamlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer fra husstanden indtil de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder som f.eks. genbrugspladser forestås af kommunerne. I bekendtgørelsesform vil kommunerne i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 45 blive forpligtet til at etablere ordninger, hvorefter de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer indsamles i slutbrugernes nærhed, i forbindelse med indsamling af dagrenovation eller storskrald eller ved opstilling af batterikuber etc. Indsamling på de lokale biblioteker eller skoler vil ikke alene kunne opfylde nærhedskriteriet. Den kommunale indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer vil blive finansieret af staten via Det Udvidede Totalprincip, DUT.

Efter kommunernes indsamling af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, er det producenternes og importørernes ansvar for egen regning at indsamle de udtjente batterier og akkumulatorer fra de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder og særskilt håndtere dem.

Ifølge direktivets artikel 12 er der minimumsbehandlingskrav til affaldsbehandlingen af de udtjente batterier og akkumulatorer, som producenterne og importørerne skal overholde. Minimumskravene indføres i bekendtgørelsesform med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 44.

I medfør af § 9 u, stk. 2, kan forpligtelsen opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, som herefter løfter forpligtelsen på de tilsluttede producenters og importørers vegne. Den kollektive ordning vil skulle etablere indsamling fra de kommunale og fælleskommunale indsamlingssteder samt håndtering af batterierne og akkumulatorerne. Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en sådan ordning, således at der kan sikres lige konkurrencevilkår mellem producenterne og importørerne. Yderligere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om de kollektive ordningers organisering. Dette tænkes anvendt, hvis det anses for nødvendigt, for f.eks. at kunne forpligte de kollektive ordninger, således at disse overtager ansvaret fra producenter og importører. Opregningen er ikke udtømmende og skal bl.a. anvendes til at sikre, at de kollektive ordninger etableres i overensstemmelse med direktivets krav og formål.

Der gives i stk. 3 ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for en tildelingsordning. Med en tildelingsordning skal det sikres, at der sker en udligning af tilbagetagningen mellem producenter og importører, således at de hver især tildeles en andel af de kommunalt indsamlede, udtjente batterier og akkumulatorer, som de i henhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage. Hvis producenten eller importøren er med i en kollektiv ordning, kan tildelingen ske til denne.

For at sikre at tildelingsordningens overholdes, forventes bestemmelsen endvidere anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelsesform, således at ministeren eller producentregistret kan lade tredjemand afhente de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer fra kommunernes indsamling samt særskilt håndtere disse for producentens regning, hvis producenten ikke opfylder sit producentansvar.

Bemyndigelsesreglen i stk. 4 gør det muligt at kontrollere, at reglerne overholdes.

I overensstemmelse med direktivets artikel 18 bemyndiges ministeren i stk. 5, til at kunne undtage producenter og importører fra producentansvaret i stk. 1, hvis producenten og importøren i forhold til størrelsen på det danske marked markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark. Producenten fritages således ikke fra oplysningspligten i § 9 v, stk. 1-5, eller registreringspligten i § 9 y men fritages fra tilbagetagningspligten og pligten til særskilt at behandle sin andel af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Undtagelse vil kun kunne ske, hvis dette ikke forhindrer indsamlingsordninger og behandlingsordninger i at fungere. Bemyndigelsen til at undtage små producenter og importører vil blive anvendt, hvis det viser sig, at der i Danmark er producenter og importører, der importerer og markedsfører en meget lille mængde batterier, og hvor det vil være en uforholdsmæssigt stor byrde at etablere et tilbagetagningssystem dels for producenten, og dels for den administrative myndighed der skal administrere tildelingsordningen. Da det på nuværende tidspunkt ikke er kendt, om der eksisterer sådanne små producenter og importører, vil bemyndigelsesbestemmelsen alene blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvis dette viser sig at være tilfældet. En eventuel regel efter stk. 5 skal godkendes af Kommissionen i henhold til direktivet.

Ad § 9 v

I henhold til § 9 v, stk. 1, skal producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer tilbagetage og særskilt håndtere udtjente industribatterier og -akkumulatorer uanset kemisk sammensætning og oprindelse, når de sælger et nyt. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 8, stk. 3. Der er ikke i direktivet krav om indsamling i slutbrugernes nærhed eller om, at der ikke kan pålægges slutbrugeren at købe et nyt industribatteri eller -akkumulator ved aflevering af det udtjente. Derfor fastsættes ordningen som en 1-1-ordning.. Slutbrugeren kan ligeledes aflevere det udtjente industribatteri eller -akkumulator til den producent eller importør, som industribatteriet eller -akkumulatoren er købt af. Hvis ikke denne producent eller importør kan findes, må slutbrugeren selv sørge for særskilt behandling af industribatteriet eller -akkumulatoren i henhold til de i bekendtgørelsen fastsatte regler herom. Ministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for ordningen i bekendtgørelsesform. Her er det tanken, at der fastsættes de mere detaljerede regler for producentansvaret for industribatterier og -akkumulatorer, herunder for, hvorledes slutbrugeren af et industribatteri eller -akkumulator har mulighed for at få oplysninger om, hvem den oprindelige producent eller importør af batteriet eller -akkumulatoren er.

I stk. 2 forpligtes producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer til forholdsmæssigt at tilbagetage en andel af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer beregnet ud fra deres markedsandel af nye bilbatterier og -akkumulatorer, der bringes på markedet det år, hvor de udtjente batterier og akkumulatorer indsamles, uanset hvor bilbatteriet eller -akkumulatoren er købt.

Med stk. 3 pålægges producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 4, en pligt til at oprette indsamlingsordninger af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Ministeren kan fastsætte regler om den geografiske fordeling af indsamlingssteder, således at slutbrugere kan komme af med det udtjente bilbatteri eller -akkumulatorer i deres nærhed. Indsamlingsordningerne skal kun oprettes for så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer, der er udtaget af et køretøj. Hvis bilbatteriet eller -akkumulatoren er i en udrangeret person- eller varebil, har den sidste ejer ret til at aflevere denne på en modtageplads oprettet i henhold til § 9 q. Producenten eller importøren af bilbatteriet eller -akkumulatoren har pligt til at behandle det udtjente bilbatteri eller -akkumulator efter udtagning i henhold til behandlingsregler, der fastsættes i bekendtgørelse i henhold til § 44.

I stk. 4 bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Alle startbatterier og -akkumulatorer fra benzindrevne biler indeholder på nuværende tidspunkt bly. For blybatterier og -akkumulatorer er der i dag en gebyr- og tilskudsordning fastsat i to bekendtgørelser. Indsamlere skal herefter være registreret hos Returbat, der er en forening stiftet til indsamling af blyakkumulatorer i Danmark, hvor medlemmerne er producenter og importører af blybatterier og -akkumulatorer. Returbat forestår i henhold til bekendtgørelserne registrering af indsamlere, afregning og kontrol med udbetaling af tilskud til indsamlere, beregning af indsamlingsprocent samt informationskampagner. Returbat forestår endvidere organisering af behandling af de udtjente blybatterier og -akkumulatorer. Gebyr- og godtgørelsesordningen fra blybatterier og -akkumulatorer skal ophæves i forbindelse med implementering af producentansvaret for udtjente batterier og akkumulatorer.

Producentansvaret sonderer mellem bærbare, industri- og bilbatterier og -akkumulatorer og ikke mellem indholdet af den kemiske sammensætning i batterierne og -akkumulatorerne. Bly kan være indeholdt i samtlige tre typer af batterier og akkumulatorer, hvorfor det ikke vil være muligt at bevare ordningen, idet den ikke ses at kunne forenes med de regler, der foreslås i lovforslaget, uanset at producenterne og importørerne på sin vis har ansvaret for affaldsbehandlingen ved den nuværende ordning.

Det forventes, at medlemmerne af Returbat vil bevare Returbat som kollektiv ordning for producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer, således at foreningen bl.a. skal sørge for indsamling og affaldsbehandlingen af denne type batterier. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om en tildelingsordning tænkes ikke på nuværende tidspunkt benyttet, da blypriserne pt. er så høje, at det er attraktivt at behandle blybatterierne. Hvis blypriserne på et senere tidspunkt falder, og det herefter anses for nødvendigt at lave tildeling af de udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, vil tildelingsordningen blive effektueret i bekendtgørelsesform. Det er tanken, at ordningen skal administreres af den private organisation, jf. § 9 z.

I medfør af stk. 5 kan både producenter og importører af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer opfylde deres forpligtelse i stk. 1-3 gennem deltagelse i en kollektiv ordning, som herefter løfter forpligtelsen på de tilsluttede producenters og importørers vegne. En kollektiv ordning for producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer ville således skulle stå for håndtering af de af slutbrugere indleverede

udtjente batterier og akkumulatorer, mens en kollektiv ordning for så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer som udgangspunkt skal etablere indsamlingssteder samt håndtering af batterierne og akkumulatorerne. Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en sådan ordning, således at der kan sikres lige konkurrencevilkår mellem producenter og importører samt til at fastsætte regler om den kollektive ordnings organisation. Opregningen er ikke udtømmende og skal bl.a. anvendes til at sikre, at de kollektive ordninger etableres i overensstemmelse med direktivets krav og formål.

Reglen i stk. 6, der er i overensstemmelse med direktivets artikel 16, stk. 5, gør det muligt for producenter og importører og brugere af bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer samt industribatterier og -akkumulatorer, at indgå aftale om anden finansiering end nævnt i stk. 3.

Bemyndigelsesreglen i stk. 7 giver hjemmel til at fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse. Formålet med bestemmelsen er, at gøre det muligt at kontrollere, at reglerne i § 9 v overholdes.

Til nr. 11.

Ad § 9 w

I § 9 w, stk. 1, bemyndiges ministeren til i overensstemmelse med direktivets artikel 20 at fastsætte regler om pligten for producenter, importører og forhandlere til at oplyse brugere af batterier og akkumulatorer af enhver slags om de potentielle virkninger for miljøet af de stoffer, der er indeholdt i batterier og akkumulatorer mv. Bemyndigelsen udmøntes i en bekendtgørelse, hvori det nærmere skal fastlægges, hvilke oplysninger brugerne skal have og på hvilken måde. Bl.a. skal brugerne oplyses om deres mulighed for at komme af med de udtjente batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges i en bestemt form, f.eks. vil det kunne fastlægges i bekendtgørelsen, at slutbrugerne skal have oplysningerne i form af skiltning ell.lign. på salgsstedet.

Efter stk. 2 kan ministeren bestemme, at oplysningspligten i stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis en producent eller importør er tilsluttet en sådan ordning. Den kollektive ordning kan således opfylde oplysningspligten på vegne af producenten.

I henhold til stk. 3 skal producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer afholde offentlige oplysningskampagner vedrørende indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Ministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler herfor. Bestemmelsen tænkes udmøntet i bekendtgørelsesform, således at producenterne og importørerne forpligtes til at lave oplysningskampagner i form af pjecer, tv-spots eller lignende ud fra en vurdering af behovet for sådanne kampagner. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 16, stk. 3, hvorefter producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere offentlige oplysningskampagner. Det er tanken, at producenter og importører går sammen om at afholde sådanne oplysningskampagner eventuelt ved hjælp af den private organisation, der eventuelt vil kunne koordinere en afholdelse af oplysningskampagnen på vegne af producenter og importører.

Endvidere bemyndiges ministeren i stk. 4 til at fastsætte regler samt undtagelser om, at producenter og importører skal ledsage apparater med indbyggede eller indeholdte batterier eller akkumulatorer med en vejledning. Bestemmelsen giver hjemmel til at implementere dele af direktivets artikel 11. Bestemmelsen, der udmøntes i bekendtgørelsen, finder anvendelse, hvis batteriet eller akkumulatoren ikke umiddelbart kan fjernes fra apparatet og finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data, og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er påkrævet.

Ifølge stk. 5 må købere af nye bærbare batterier og akkumulatorer ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 16, stk. 4, der er vedtaget af hensyn til køberen.

Ad § 9 x

I § 9 x, stk. 1, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give visse oplysninger. Oplysningerne skal anvendes i forbindelse med dels beregning af den mængde batterier eller akkumulatore er en producent skal tilbagetage i en tildelingsordning (bærbare og til dels bilbatterier eller -akkumulatore), dels Danmarks forpligtelse til at indberette tal for indsamling af bærbare batterier og akkumulatore i direktivets artikel 10, stk. 3, og niveau for genvinding af samtlige udtjente batterier og akkumulatore i direktivets artikel 12, jf. bilag III.

I stk. 2 bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om oplysningspligt for de omfattede producenter og importører til brug for kontrol med, at producenterne og importørerne opfylder deres forpligtelse efter lovens regler om udtjente batterier og akkumulatore af enhver art samt regler herom fastsat med hjemmel i loven. Med hjemmel i denne bestemmelse kan der således fastsættes regler om, at producenter og importører skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger de har etableret, hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for genvinding opnås, hvorledes ordningen er finansieret, hvorledes der er afholdt oplysningskampagner mv. Der kan yderligere fastsættes krav om, at oplysningerne skal dokumenteres.

Efter § 9 x, stk. 3, kan ministeren bestemme, at oplysningspligten overgår til de kollektive ordninger, hvis en producent er tilsluttet en sådan ordning. Endelig kan oplysningerne i § 9 x, stk. 1 og 2, forlanges i en bestemt form f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter mv.

Ad § 9 y

Med bestemmelsen etableres hjemmel til oprettelse af et producentregister for producenter og importører af batterier og akkumulatore, herunder til at pålægge producenter og importører at tilmelde sig registret og til at videregive oplysninger til dette.

Det er producenterne og importørerne selv, der har ansvaret for at vurdere, hvorvidt de er producent eller importør af bærbare, industri- eller bilbatterier eller -akkumulatore og for korrekt registrering i producentregistret heraf.

Oplysningerne skal bruges til at administrere tildelingsordningen for så vidt angår udtjente bærbare batterier og akkumulatore og eventuelt bilbatterier og -akkumulatore. Således kan den private organisation, som nævnt i § 9 z ud fra de opgivne oplysninger beregne, hvor mange udtjente bærbare batterier og akkumulatore, den enkelte producent eller den kollektive ordning skal tage tilbage og særskilt håndtere.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder hjemmel til at pålægge registret at videregive oplysninger til ministeren eller Miljøstyrelsen. Således kan de oplysninger videregives, som Danmark skal rapportere til Kommissionen i henhold til direktivets artikel 10, stk. 3, artikel 12, stk. 5, samt artikel 22.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 t, hvorefter der er mulighed for at oprette et tilsvarende producentregister for producenter og importører af henholdsvis elektrisk og elektronisk udstyr samt person- og varebiler. Der er ikke med sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse.

Det er tanken, at det nuværende producentregister for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, WEEE-System, ligeledes skal administrere producentregistret for producenter og importører af person- og varebiler samt producenter og importører af batterier og akkumulatore, for bl.a. at udnytte det allerede etablerede system samt erfaringen, som WEEE-System har opnået i forbindelse med administration af det nuværende producentregister og desuden undgå opbygning af parallelle systemer.

Ad § 9 z

Med denne bestemmelse gives ministeren beføjelse til at henlægge en række administrative beføjelser i forbindelse med tilbagetagning af udtjente batterier og akkumulatore til en af ministeren godkendt organisation.

Ministeren kan til en privat organisation i henhold til stk. 1, nr. 1, henlægge kompetence til at stå for tildelingen af tilbagetagningspligtige udtjente bærbare batterier og akkumulatore og bilbatterier og -akkumulatore, jf. § 9 u, stk. 3, og § 9 v, stk. 4, samt i nr. 2, til at vurdere, hvorvidt producenterne og

importørerne har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3 samt § 9 w, stk. 3. Organisationen kan således meddele en producent eller importør af bærbare batterier eller akkumulatører eller bilbatterier eller -akkumulatører, hvor producenten eller den kollektive ordning, som producenten er medlem af, skal afhente de udtjente batterier eller akkumulatører, de er forpligtet til at tage tilbage. Det skal i den efterfølgende bekendtgørelse sikres, at producenten skal afhente de udtjente batterier eller akkumulatører så tæt på producenten som muligt. Det forventes ikke, at tildelingsordningen for så vidt angår bilbatterier og -akkumulatører får større betydning, så længe blypriserne er høje, og der er en kollektiv ordning, der varetager samtlige producenters og importørers interesser.

Organisationen kan også i henhold til stk. 1, nr. 6, få kompetence til at drive producentregistret, som nævnt i § 9 y, herunder kan organisationen vurdere og træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører, der er omfattet af registret. Dette gælder også for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt person- og varebiler. Yderligere kan organisationen træffe afgørelse om, hvorvidt producenten eller importøren skal registreres som producent eller importør af bærbare, industri- eller bilbatterier eller -akkumulatører. For så vidt angår producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, kan organisationen træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om husholdnings- eller erhvervsudstyr. Bestemmelsen ændres i forhold til den nuværende bestemmelse, hvor organisationen alene har kompetence til at vurdere hvorledes producenten eller importøren var omfattet af registret.

Der kan endvidere til den private organisation henlægges kompetence til at udstede påbud efter § 9 æ på områder hvor organisationen har kompetencen i henhold til § 9 z, stk. 1. Ved overdragelse af kompetencen, kan ministeren ikke udstede påbud, hvorfor kompetenceoverførslen fremhæves i § 9 z, nr. 8.

Der er herved tale om, at offentligtlig kompetence henlægges til et privat organ. I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse, men de retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved kompetencehenlæggelsen søges imødegået ved, at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for den private organisation. Yderligere vil organisationens afgørelser kunne påklages til ministeren eller Miljøstyrelsen, jf. bestemmelsens stk. 3. Spørgsmålet om opsættende virkning af klager følger af lovens kapitel 11.

I henhold til stk. 2 skal ministeren udpege bestyrelsen af organisationen efter indstilling fra af ministeren udvalgte interesseorganisationer og brancheorganisationer. Herudover kan ministeren udpege formanden for bestyrelsen, samt godkende organisationens vedtægter og retningslinier for drift og administration. Der tænkes etableret en samlet bestyrelse for de tre områder: elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler samt batterier og akkumulatører, således at der opnås den bedst mulige udnyttelse af erfaringer med producentansvaret.

I øjeblikket er der etableret en bestyrelse i forbindelse med producentansvar på elektronikområdet. I lovforslaget fortsættes den eksisterende praksis med at interesseorganisationer og brancheorganisationer kan indstille bestyrelsesmedlemmer. Der har ikke hidtil været særskilte regler om udpegning af formanden for bestyrelsen. Praksis har været, at de indstillingsberettigede organisationer har indstillet en ekstern formand udenfor deres egne kredse, som ministeren herefter har udpeget. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at der direkte i loven tages stilling til, hvorledes formanden udpeges. Med forslaget tages der derfor specifikt stilling til proceduren for udpegning af formanden. Ministeren vil herefter kunne udpege formanden uden indstilling fra parterne. Det forventes, at ministeren fortsat udpeger en formand, der er uafhængig af brancherne.

I henhold til stk. 4 kan ministeren fastsætte regler om organisationens opkrævning af gebyrer for administration og kontrol. Det forventes, at der i bekendtgørelsesform vil blive fastsat et maksimumsbeløb for, hvad organisationen kan kræve. Gebyret begrænses til dækning af omkostninger til administration og kontrol. Det forudsættes, at ministeren udnytter bemyndigelsen i § 88, stk. 1, til at opkræve gebyr hos den private organisation til dækning af statens udgifter til tilsyn og administration mv., herunder til klagesagsbehandling.

Bestemmelsen sammenskrives med den nuværende § 9 u, hvorefter det er muligt at henlægge kompetencen vedrørende en række opgaver i forbindelse med producentansvar for affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede person- og varebiler. Der er ikke ved sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse med undtagelse af stk. 1, nr. 6, hvorefter den private organisation i henhold til lovforslaget kan træffe afgørelse om, hvorvidt en producent eller importør er

omfattet af registret, samt om denne er producent eller importør af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger eller fra erhverv. Yderligere er der som nævnt sket en specificering i forhold til ministerens adgang til at udnævne formanden for bestyrelsen i den private organisation, jf. § 9 z, stk. 2.

Ad § 9 æ

Tilsynet med reglerne skal føres af en statslig myndighed. Hjemlen hertil findes i § 67, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at tilsyn skal føres af andre myndigheder end kommunalbestyrelsen. Umiddelbart er det tanken at henlægge tilsynskompetencen til Miljøstyrelsen.

De foreslåede bestemmelser i §§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, samt § 9 w, stk. 3, forpligter producenter og importører direkte, men indholdet i bestemmelserne kan ikke generelt beskrives så præcist, at § 69 om adgang til at meddele påbud og forbud overfor ulovlige forhold, kan anvendes. Derfor foreslås adgang til at udstede påbud i § 9 æ, stk. 1, for disse direkte forpligtende bestemmelser. Manglende efterkommelse af påbud vil kunne straffes i henhold til § 110, stk. 1, nr. 2.

Adgangen til at udstede påbud tænkes udnyttet til at præcisere producenternes og importørernes forpligtelser efter §§ 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3 samt § 9 w, stk. 3. Oplysningerne, der bruges som grundlag for vurderingen af forpligtelsens størrelse og opfyldelse, hentes fra producentregistret. Ligeledes gives der hjemmel til at udstede påbud eller forbud vedrørende regler, udstedt med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelserne i lovforslaget, der vedrører producentansvaret direkte eller indirekte.

I den nuværende § 110, stk. 3, er der generel hjemmel til at udstede regler om straf for overtrædelse af regler udstedt i medfør af §§ 9 t-9 x. Endvidere vil der i bekendtgørelsesform blive udstedt regler om tilsyn.

Hvis den private organisation har udstedt påbud i henhold til § 9 z, stk. 1, nr. 8, kan tilsynsmyndigheden ikke udstede påbud, men kan eventuelt omgøre organisationens påbud i henhold til § 9 z, stk. 3.

Tilsynsmyndighedens afgørelser vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. stk. 2.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 9 v, hvorefter der kan meddeles påbud og forbud med henblik på opfyldelse af reglerne om producentansvar for affald af elektrisk og elektronisk udstyr samt udrangerede biler. Der er ikke med sammenskrivningen tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse.

Til nr. 12.

Efter den nugældende § 45, stk. 4, gælder der et forbud mod at etablere indsamling af affald, hvis der er etableret en kommunal indsamlingsordning. For at producenter og importører af udtjente batterier og -akkumulatorer kan etablere private indsamlingsordninger parallelt med de kommunale indsamlingsordninger, etableres hjemmel til dette i stk. 4. Det er tanken, at kommunerne har pligt til at stå for indsamlingen af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, men producenterne og importørerne har også selv muligheden for at etablere indsamlingsordninger. Derudover skal producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer etablere indsamlingsordninger i henhold til § 9 v, stk. 2.

Producenterne og importørerne kan herefter etablere egne tilbagetagningsordninger, f.eks. via distributører ell.lign. Den mængde, der bliver tilbagetaget af producentens egen tilbagetagningsordning, skal for så vidt angår bærbare og bilbatterier og -akkumulatorer fratrækkes i tildelingsordningen. Formålet med bestemmelsen er dels at skabe mulighed for større indsamling af de udtjente batterier og akkumulatorer på grund af etablering af flere indsamlingssteder, dels kan det være en fordel for producenten eller importøren, at tilbagetage sin egen type af batterier, og dermed også skabe incitament til at producere batterier og akkumulatorer, der er lette at behandle, når disse er udtjente.

§ 45, stk. 4, skal ses i sammenhæng med stk. 6, hvorefter ministeren kan fastsætte regler for affaldsproducenters pligt til at benytte tilbagetagningsordninger etableret i henhold til stk. 4.

Bestemmelsen sammenskrives med den eksisterende § 45, stk. 4, hvorefter producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr er berettiget til at etablere tilbagetagningsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Der er ikke med sammenskrivning tilsigtet ændringer i forhold til den eksisterende bestemmelse.

Til nr. 13.

Bestemmelsen giver hjemmel til at implementere dele af direktivets artikel 11, hvorefter fabrikanter skal konstruere apparater, på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatore uden videre kan fjernes. Der tænkes her på, at batterier og akkumulatore ikke må indbygges i apparater på en sådan måde, at batterierne ikke kan tages ud og behandles særskilt. Bestemmelsen tænkes udmøntet i en bekendtgørelse med nærmere retningslinier. Bestemmelsen, der bliver udstedt i bekendtgørelsen, finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er påkrævet.

Til nr. 14.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets nr. 5 og sikrer den rette henvisning.

Til § 2

Det forventes, at loven træder i kraft den 15. juni 2008. Ansvar for tilbagetagning og særskilt håndtering, jf. § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1 og 2, finder dog først anvendelse fra den 26. september 2008. Dermed overholdes implementeringsfristen i direktivet.

Til § 3

I forbindelse med implementering af producentansvaret for udtjente batterier og akkumulatore ophæves lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatore (lukkede nikkel-cadmium-batterier).

Den nuværende ordning for nikkel-cadmium-akkumulatore vedrører udover godtgørelsen en afgiftsordning i henhold til love bekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006 om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatore, hvor producenter og importører af nikkel-cadmium-akkumulatore skal betale en fastsat afgift til Skat pr. produceret eller importeret akkumulator. Afgiften skal dels ses som en adfærdsregulerende afgift, der bevirker, at brugen af nikkel-cadmium-akkumulatorene mindskes til fordel for de lidt dyrere men miljømæssigt bedre lithium-ion- og nikkel-metalhydrid-akkumulatore. Ved pålægning af afgiften bliver nikkel-cadmium-akkumulatorene dyrere end de miljømæssigt bedre akkumulatore. Yderligere skal afgiften ses i sammenhæng med godtgørelsesordningen, hvorefter der udbetales en godtgørelse på 150 kr. pr. kg indsamlede nikkel-cadmium-akkumulatore til indsamleren. Afgiften er det økonomiske fundament for udbetalingen af godtgørelsen.

Hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatore kan ifølge direktivets definitioner være både bærbare batterier og akkumulatore og industribatterier og -akkumulatore. I forbindelse med implementering af direktivet etableres producentansvar for henholdsvis producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatore og producenter og importører af industribatterier og -akkumulatore. Godtgørelsen ses derfor ikke længere at være nødvendig for at sikre indsamling af nikkel-cadmium-batterierne, når producentansvaret indføres. Yderligere vil administrationen af en godtgørelsesordning i forbindelse med producentansvar for dele af de bærbare batterier og akkumulatore og industribatterier og -akkumulatore indeholdende nikkel-cadmium være administrativt tung, bl.a. fordi den nuværende godtgørelsesordning går på tværs af direktivets definitioner.

Afgiftsordningen vil fortsætte som en adfærdsregulerende afgift, således at de miljømæssigt belastende nikkel-cadmium-akkumulatore ikke vælges til fordel for mindre miljøbelastende typer af akkumulatore.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning 807/2003/EF af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som senest ændret ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering</p>	<p>I lov om miljøbeskyttelse jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006 foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I fodnote 1 til lovens titel indsættes efter ”side 106”: ” og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006, L 266 side 1).”</p>

<p>af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24) og direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106).</p>	
<p>§ 9 i, stk. 1 2) Producenter og importører: Enhver, der</p> <ul style="list-style-type: none"> a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr under eget varemærke, b) under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, eller c) erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark. 	<p>2. § 9 i, stk. 1, nr. 2, affattes således: ”2) Producenter og importører: Enhver, der</p> <ul style="list-style-type: none"> e) i Danmark fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr under eget varemærke, f) i Danmark under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, g) i Danmark erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg, eller h) leverer elektrisk og elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.”
<p>§ 9 j <i>Stk. 2.</i> Forpligtelsen efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.</p>	<p>3. I § 9 j, stk. 2, indsættes som <i>2. pkt.</i>: ”Miljøministeren kan fastsætte regler om den kollektive ordning, herunder om den kollektive ordnings organisering.”</p>
	<p>4. Efter § 9 j, stk. 3, indsættes som <i>stk. 4</i>: ”<i>Stk. 4.</i> Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde det pågældende EU-lands regler om gennemførelsen af direktiv 2002/96/EF (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagetagning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.”</p>
<p>§ 9 n</p>	<p>5. § 9 n, stk. 5, ophæves.</p>

<p><i>Stk. 6.</i> Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1-5 påhviler den kollektive ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 j. Oplysninger i medfør af stk. 1-5 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Køberne må kun gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved tilbagetagning samt særskilt håndtering i forbindelse med salg af nyt elektrisk eller elektronisk udstyr til private husholdninger, hvis oplysningerne angår omkostningerne ved håndteringen af affald fra produkter til private husholdninger, der er markedsført senest den 31. december 2005. Sådanne oplysninger kan kun gives i perioden indtil den 13. februar 2011, for store husholdningsapparater dog indtil den 13. februar 2013.</p>	<p>Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.</p> <p>6. § 9 n, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes således: ”Stk. 5. Ministeren fastsætter regler, hvorefter oplysningsforpligtelsen efter stk. 1-4, kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er medlem af en sådan ordning, jf. § 9 j. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlange afgivet i en bestemt form.”</p>
<p>§ 9 q</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler for kollektive ordninger, herunder om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at alle producenter eller importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, 2) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og 3) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår. 	<p>7. I § 9 q, stk. 4, indsættes som ny nr. 4): ”4) om den kollektive ordnings organisering.”</p>
<p>§ 9 s</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 q, stk. 2. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p>	<p>8. § 9 s, stk. 3, 1. pkt. affattes således: ”Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningspligten efter stk. 1 og 2 kan opfyldes helt eller delvist gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning, jf. § 9 q, stk. 2.”</p>
<p>§ 9 k</p> <p><i>Stk. 3.</i> For udstyr, som sælges til brug for erhvervsdrivende efter den 31. december 2005, kan ministeren fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen, at denne overtager forpligtelsen efter § 9 j for så vidt angår det udstyr, de køber. Forudsætningen for frigørelse fra den i § 9 j nævnte forpligtelse er, at aftalen registreres i det i § 9 t nævnte producentregister.</p>	<p>9. I § 9 k, stk. 3, § 9 l, stk. 2, § 9 m, stk. 2, § 9 n, stk. 4, § 9 q, stk. 1, § 9 r, stk. 2, og § 9 s, stk. 2, ændres ”§ 9 t” til: ”§ 9 y”.</p>

§ 9 l

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal ske over for ministeren, den, ministeren bemyndiger hertil, eller det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 m

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, som har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 t, stk. 1.

§ 9 n

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 n og § 9 t.

§ 9 q. Producenter og importører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente person- og varebiler. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 r

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 q, stk. 1, samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 t nævnte producentregister.

§ 9 s

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 5, og § 9 t.

10. § 9 t-§ 9 v affattes således:
”§ 9 t. I §§ 9 t-9 x forstås ved:

	<ol style="list-style-type: none"> 1) Batteri eller akkumulator: Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades) bortset fra batterier og akkumulatører i <ol style="list-style-type: none"> a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet. 2) Batteripakke: Enhver samling af batterier eller akkumulatører, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne. 3) Bærbart batteri eller bærbar akkumulator: Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der: <ol style="list-style-type: none"> a) er forseglet, b) kan være håndholdt, og c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator. 4) Knapcellebatteri: Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm. 5) Bilbatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg. 6) Industribatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer. 7) Udtjent batteri eller akkumulator: Ethvert batteri, der er affald i henhold til reglerne i bekendtgørelse om affald. 8) Producenter og importører: Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatører, herunder sådanne indbyggede i apparater eller køretøjer i Danmark. 9) Distributør: Enhver, i Danmark, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatører til en slutbruger. 10) Markedsføring: Overdragelse eller
--	--

tilrådighedsstillelse til tredjemand i Danmark, mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 u. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 y nævnte producentregister.

Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Miljøministeren kan fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning samt om den kollektive ordnings organisering.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, herunder om tidsfrister for afhentning samt regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 z, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens regning.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1 samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 y nævnte producentregister. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører kan undtages fra kravet i stk. 1, hvis producenten eller importøren i forhold til det danske markeds størrelse markedsfører meget små mængder bærbare batterier og akkumulatorer i Danmark.

§ 9 v. Producenter og importører af industribatterier og -akkumulatorer har pligt til at tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri eller -akkumulator uanset dets kemiske sammensætning og oprindelse, når de sælger et nyt industribatteri eller -akkumulator. Slutbrugeren har ligeledes ret til at aflevere et udtjent industribatteri eller -akkumulator hos den producent, der har markedsført industribatteriet eller -akkumulatoren. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder regler om slutbrugernes mulighed for at få oplysninger om, hvem der er producent af et industribatteri eller -akkumulator.

	<p><i>Stk. 2.</i> Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal i forhold til deres markedsandel for egen regning foranstalte tilbagetagning og særskilt håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer. Markedsandelen fastsættes på grundlag af de mængder, der er registreret i det i § 9 y nævnte producentregister.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Producenter og importører af bilbatterier og -akkumulatorer skal oprette ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer på et lettilgængeligt indsamlingssted i slutbrugerens nærhed, medmindre indsamling sker i forbindelse med de ordninger, der er nævnt i § 9 q, stk. 1. Miljøministeren kan fastsætte regler om den geografiske fordeling af indsamlingssteder for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning samt regler om, hvornår den private organisation, jf. § 9 z, kan få tredjemand til at udføre opgaven for producentens regning.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Forpligtelsen efter stk. 1-3 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Miljøministeren kan fastsætte regler for den kollektive ordning, herunder om at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning samt om den kollektive ordnings organisation.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Producenter og importører og brugere af industribatterier og -akkumulatorer samt bilbatterier og -akkumulatorer fra erhvervsmæssige køretøjer kan indgå aftaler om andre finansieringsordninger end dem nævnt i stk. 1-3.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for, hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1-3 samt regler om, at redegørelsen skal afgives til ministeren eller det i § 9 y nævnte producentregister.”</p>
	<p>11. Efter § 9 v indsættes:</p> <p>”§ 9 w. Miljøministeren fastsætter regler om producenters, importørers og distributørers pligt til at oplyse brugere af batterier og akkumulatorer om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaffald men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de</p>

	<p>indsamlings- og genvindingsordninger brugerne har til rådighed, brugernes rolle i forbindelse med genvindingen af batterier og akkumulatorer samt betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatorer. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter forpligtelser efter stk. 1 kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljøministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører skal sørge for, at apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede eller indeholdte, er ledsaget af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde og om nødvendigt om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må køberne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.</p> <p>§ 9 x. Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet eller nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald, samt om forpligtelsen i § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1-3, er overdraget til andre.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3. og § 9 w, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelsen efter stk. 1 og 2 helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p>
--	---

§ 9 t. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse af producentregistre, om at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

§ 9 u. Miljøministeren kan til en af ministeren godkendt privat organisation henlægge kompetencen til at

- 1) administrere en tildelingsordning for udtjente person- og varebiler i henhold til § 9 r, stk. 1, eller for affald af elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til § 9 j, stk. 3,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1 og 2, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr eller udtjente person- og varebiler, pligt til at afhente affaldet fra en anden producents eller importørs modtageplads eller virksomhed,
- 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1,
- 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1,
- 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 q, stk. 4, nr. 2,
- 6) oprette og drive et producentregister, herunder vurdere, hvilke importører og producenter som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, og § 9 p, nr. 4, der er omfattet, jf. § 9 s,

§ 9 y. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af producentregistre, om at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregistret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregistret der skal gives til ministeren.

§ 9 z. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

- 1) administrere tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til § 9 j, stk. 3, for udtjente person- og varebiler i henhold til § 9 r, stk. 1, for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i henhold til § 9 u, stk. 3, og for udtjente bilbatterier og -akkumulatorer i henhold til § 9 v, stk. 4,
- 2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1 og 2, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, og § 9 w, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør, som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed eller lignende,
- 3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1,
- 4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1,
- 5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 p, stk. 4, nr. 2,
- 6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4 og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 y, hvilket udstyr, der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1,

<p>7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-5, og § 9 s, stk. 1 og 2, og</p> <p>8) meddele påbud efter § 9 v.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren udpeger bestyrelsen for en organisation, der er godkendt efter stk. 1, efter indstilling fra producenter, importører, interesseorganisationer og brancheorganisationer på området. Endvidere godkender ministeren vedtægter samt retningslinjer for organisationernes drift og administration.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til ministeren.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af en af ministeren godkendt privat organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.</p> <p>§ 9 v. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, og § 9 q, stk. 1, samt meddele påbud og forbud om opfyldelse af regler fastsat med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, § 9 n, stk. 1-5, § 9 q, stk. 3, og § 9 t, jf. dog § 9 u, stk. 1, nr. 8.</p>	<p>samt hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,</p> <p>7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-5, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 x, stk. 1-3, og</p> <p>8) meddele påbud efter § 9 æ.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren udpeger bestyrelsen for organisationen, efter indstilling fra af ministeren udvalgte interesseorganisationer og brancheorganisationer på området. Ministeren kan udpege formanden for bestyrelsen. Endvidere godkender ministeren vedtægter samt retningslinier for organisationens drift og administration.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan påklages til miljøministeren.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.</p> <p>§ 9 æ. Miljøministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1-3, og § 9 w, stk. 3, samt meddele påbud og forbud om opfyldelse af regler fastsat med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2 og 3, § 9 m, § 9 n, stk. 1-5, § 9 q, stk. 3, § 9 u, stk. 4 og 5, § 9 v, stk. 7, § 9 w, stk. 1, 3 og 4, og § 9 x, § 9 y, jf. dog § 9 z, stk. 1, nr. 8.</p>
<p>§ 45</p> <p><i>Stk. 5.</i> Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.</p>	<p>12. § 45, stk. 5, affattes således:</p> <p>”<i>Stk. 5.</i> Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.”</p>
<p>§ 51</p>	<p>13. I § 51 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke.:</p> <p>”<i>Stk. 3.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, at fabrikanter skal fremstille apparater, der indeholder batterier og akkumulatorer, på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne bestemmelse.”</p> <p>Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.</p>

<p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om kontrollen med produkter, herunder emballager, der er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1 og stk. 2. Ministeren kan herunder bestemme, at den, der markedsfører et produkt, herunder en emballage, over for tilsynsmyndigheden skal dokumentere, at produktet er fremstillet og sammensat i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven. Ministeren kan i særlige tilfælde forbyde markedsføring af et produkt eller en emballage, indtil sådan dokumentation foreligger.</p>	<p>14. I § 51, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1 og stk. 2” til ”stk. 1-3”.</p>
	<p>§ 2</p>
	<p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 15. juni 2008, jf. dog stk. 2. <i>Stk. 2.</i> For så vidt angår § 9 u, stk. 1, og § 9 v, stk. 1 og 2, finder bestemmelserne anvendelse for batterier, som afleveres til affaldshåndtering fra og med den 26. september 2008.</p>
	<p>§ 3</p>
	<p>Lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 547 af 30. maj 2000, ophæves.</p>